

Caracterizarea personajului Ioana Boiu din opera *Suflete tari* scrisa de Camil Petrescu-prima parte

Personaj principal, dinamic, multidimensional.

Modalitati de caracterizare:

â€” caracterizare directa: portretul facut de dramaturg (in didascalii) si de alte personaje; autocaracterizarea;

â€” caracterizare indirecta: prin propriile actiuni, simtiri si ganduri; prin comentariile celorlalte personaje; prin mediul in care traieste.

Desprinsa pentru catva timp dintre zidurile sale proteguitoare, personaj claustrofil si inflexibil, Ioana Boiu are senzatia atingerii absolutului prin iubire. Si ea plateste, ca si ceilalti eroi ai lui Camil Petrescu, trufia fauririi de himere, fascinatia tiparului de idealitate.

Si Ioana este o cultivatoare de himere, traind intr-o lume a ei, voit inchisa: la nivelul aparentelor de zidurile tapetate cu carti ale bibliotecii si de aspectul de "cripta" al iatacului, iar la nivelul esentelor de coborarea cvasi-permanenta in istorie.

Dintr-un portret publicat de ziaristul Deciu, sarjat dar cu intuitii, eroinei, "descendentă a trei logofeti si patru spatari", ii ghicesti in priviri "o reverie cu viziuni medievale". Prima ei aparitie prilejuieste autorului o di-dascalie ilustrativa pentru personalitatea ultimului vlastar din celebra familie boiereasca: "desi opusa ca fire tatalui ei, nepunand pret pe nobletea de sange, ci dorind o aristocratie a faptelor, a curajului, dispretuind visatorii, Ioana Boiu este tot atat de fantasta si de inactuala ca toti cei care locuiesc in aceasta casa din alte vremi. (...) E inalta, cu parul si ochii negri, alba si stranie.

O eleganta fara maiestate si o nervozitate integrala de animal de rasa. Are miscari feminine, dar precise, (...) mainile, indeosebi, cu degetele lungi, fine si palide, ii sunt atat de expresive si de vii, de parca ar vorbi cu ele, de parca toata fiinta ar fi in ele. (...) Nu rade niciodata, dar surade adesea, un suras nervos si ironic".

Portretul Suzanei Boiu, pe care il comanda pentru a-l pune in iatacul ei, este (pentru eroina) un act recuperator. Strabuna care s-a insotit cu un haiduc si l-a salvat astfel de la moarte este "patroana" ei, "idealul meu in trecut... o simt in sangele meu mai mult ca pe oricare dintre stramosi". De altfel, intre cea din portret si ultima descendentă boiereasca sunt asemanari clare.